ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ (Ἰω. θ΄ 1-38)
29 Μαΐου 2022

«Ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω».

Ἔλαμψε στὴ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου καὶ ἡ παντοδυναμία Του. Θεράπευσε ἕναν ἐκ γενετῆς τυφλό, ἕναν ἀόμματο. Ἔλαμψε ὅμως καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ θεραπευμένου τυφλοῦ, ὁ ὁποῖος ὁμολόγησε μὲ ὑποδειγματικὸ τρόπο τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴ θεραπεία του καὶ γιὰ τὸν Κύριο Ἰησοῦ, ὅσο Τὸν εἶχε γνωρίσει. Μὲ αὐτὴ τὴν ἀφορμὴ ἂς δοῦμε ποιὰ εἶναι τὰ γνωρίσματα τῆς ὁμολογίας τοῦ τυφλοῦ καὶ πῶς θὰ μπορέσουμε καὶ ἐμεῖς νὰ ὁμολογοῦμε θεάρεστα τὴν πίστη μας.

Ἡ ὁμολογία τοῦ τυφλοῦ διακρίνεται πρῶτα-πρῶτα ἀπὸ ἀνδρεία. Ὁ τυφλὸς μὲ θάρρος ὁμολόγησε τί εἶχε συμβεῖ, χωρὶς νὰ φοβηθεῖ τοὺς Φαρισαίους καὶ χωρὶς νὰ ὑποκύψει στὶς πιέσεις τους. Οἱ Φαρισαῖοι μισοῦσαν τὸν Κύριο καὶ εἶχαν ἀπειλήσει ὅτι ὅποιος Τὸν ὁμολογοῦσε ὡς Μεσσία θὰ γινόταν ἀποσυνάγωγος. Ἦταν φοβερὴ τιμωρία νὰ γίνει κανεὶς ἀποσυνάγωγος. Θὰ λέγαμε σήμερα, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πάει στὴν ἐκκλησία οὔτε νὰ συμμετάσχει στὰ ἱερὰ Μυστήρια, θὰ τὸν κρατοῦσαν ὅλοι σὲ ἀπόσταση σὰν μιασμένο καὶ θὰ τοῦ ἔκλειναν τὴν πόρτα. Οἱ γονεῖς τοῦ πρώην τυφλοῦ φοβήθηκαν, δὲν ὁμολόγησαν··ὁ ἴδιος ἀντίθετα ἔδειξε ἀξιοθαύμαστο θάρρος ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεως ποὺ τοῦ ἔκαναν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου.

Ἔδειξε θάρρος, ὄχι ὅμως καὶ θράσος. Ἡ ὁμολογία του ξεχωρίζει καὶ γιὰ τὸ ἀνώτερο ἦθος της. Ἂν καὶ κατάλαβε τὴ δολιότητα τῶν Ἰουδαίων, δὲν θύμωσε οὔτε τοὺς ἤλεγξε. Ἀπαντοῦσε σταθερά, μὲ εὐθύτητα καὶ ἠρεμία. Καὶ ὅταν τὸν χλεύασαν καὶ τὸν ἔδιωξαν, δὲν ἀνταπέδωσε.

Τέλος, ἡ ὁμολογία του εἶχε λογικὰ ἐπιχειρήματα. Ὁ συλλογισμός του εἶχε ὡς ἑξῆς: «Ὁ Θεὸς δὲν εἰσακούει τοὺς ἁμαρτωλούς. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ Ἰησοῦς μοῦ ἔκανε θαῦμα πρωτοφανές, ποὺ μόνο μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ μποροῦσε νὰ γίνει. Ἄρα ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἁμαρτωλὸς ἀλλὰ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ». Κρυστάλλινη λογική, στὴν ὁποία οἱ Φαρισαῖοι δὲν μπόρεσαν νὰ ἀντιτάξουν παρὰ μόνο ὕβρεις καὶ βία.

Ἂς ἔρθουμε ὅμως σὲ μᾶς. Πῶς ὁμολογοῦμε τὴν πίστη μας στὸν Κύριο; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἁπλή. Ὁμολογοῦμε τὴν πίστη μας, μόνον ἐὰν τὴν ζοῦμε. Ὁ Κύριος σὲ ἄλλη περίπτωση εἶχε πεῖ « ὅποιος μὲ ὁμολογήσει εἶναι ἑνωμένος μαζί μου » δηλαδὴ ὁμολογεῖ κανεὶς τὸν Χριστὸ ὄχι μὲ τὴ δική του δύναμη ἀλλὰ μὲ τὴ βοήθεια τῆς θείας Χά-

ριτος. Ἀντίστοιχα ὁ τυφλὸς ὁμολόγησε αὐτὸ ποὺ ἔζησε, ἡ ὁμολογία του ἦταν κατάθεση τῆς ἐμπειρίας του. Εἶπε «Ἂν εἶναι ἁμαρτωλὸς ὁ Ἰησοῦς, δὲν τὸ ξέρω. Ἕνα πράγμα ξέρω, ὅτι ἤμουν τυφλὸς καὶ τώρα βλέπω».

Νὰ συνδεθοῦμε λοιπὸν στενὰ μὲ τὸν Κύριο. Νὰ Τὸν γνωρίσουμε ἀληθινά. Νὰ ἐπιδιώκουμε νὰ ἑνωνόμαστε μαζί Του. Νὰ γίνει ἡ θεία Κοινωνία τὸ κέντρο τῆς ζωῆς μας. Ὅταν γνωρίσουμε τὸν Χριστό, τότε ἡ πίστη μας σ' Ἐκεῖνον θὰ γίνει τόσο δυνατὴ καὶ ἡ ἀγάπη μας τόσο φλογερή, ὥστε δὲν θὰ μποροῦμε νὰ μὴν Τὸν ὁμολογοῦμε. Δὲν θὰ ἀμφιταλαντευόμαστε προκειμένου νὰ Τὸν ὑπερασπισθοῦμε, ἀκόμη κι ἂν μᾶς ἀπειλοῦν μὲ θάνατο. Ἀφοῦ θὰ ποθοῦμε νὰ ζήσουν καὶ οἱ ἄλλοι τὴ χαρὰ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, αὐθόρμητα θὰ τὴν ὁμολογοῦμε.

Ὀφείλουμε οἱ Χριστιανοὶ ποὺ ζοῦμε τὸν Χριστὸ νὰ ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ Τὸν ὁμολογοῦμε. Τὸ ἔχει ἀνάγκη ἡ κοινωνία μας, ἡ τόσο ἀποστατημένη, στὴν ὁποία ὑπάρχει τόση ἄγνοια καὶ τόση ἐχθρότητα ἐναντίον τῆς Πίστεως. Ὅποιος ἀντέξει νὰ ὁμολογήσει τὸν Χριστό, ὅποιος βαστάσει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, θὰ ὠφελήσει πολλὲς καλοπροαίρετες ψυχὲς ποὺ ζοῦν μέσα στὸ σκοτάδι. Αὐτὸς θὰ στηρίξει καὶ τοὺς ἀδύναμους πιστούς. Θὰ ὑποστεῖ ἴσως τὴν ἀπόρριψη ὅσων ζοῦν καὶ ἀγαποῦν τὸ σκοτάδι. Ἀλλὰ ἂς μὴ φοβηθεῖ. Ὁ Κύριος θὰ τοῦ χαρίσει τὸν στέφανο τῆς Βασιλείας Του, Αὐτὸς ποὺ στεφανώνει ὅσους ὑποφέρουν γιὰ τὴν ἀγάπη Του.